

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.11.1967, sp. zn. 6 Cz 75/67, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.75.1967.1

Číslo: 35/1968

Právní věta:

Splnil-li pracovník před 1. 7. 1964 podmínky pro nárok na starobní důchod v poměrné výši podle § 9 odst. 2 zák. č. 55/1956 Sb. a byl-li k 1. 7. 1964 zaměstnán, je třeba jeho nárok posuzovat podle § 115 zák. č. 101/1964 Sb. Takovému pracovníku nepřisluší nárok na plný starobní důchod podle § 11 a 13 zák. č. 101/1964 Sb., i když by po 1. 1. 1965 v důsledku odlišného posuzování doby zaměstnání podle § 6 cit. zák. splnil podmínky nároku na plný starobní důchod.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.11.1967

Spisová značka: 6 Cz 75/67

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 55/1956 Sb. § 9 101/1964 Sb. § 6
§ 145

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Státního úřadu sociálního zabezpečení byl přiznán navrhovateli od 1. 1. 1966 poměrný starobní důchod podle § 9 odst. 2 zák. č. 55/1956 Sb. a § 115 zák. č. 101/1964 Sb.

Krajský soud v Praze zrušil k opravnému prostředku navrhovatele uvedené rozhodnutí; dospěl k závěru, že se navrhovateli podařilo prokázat existenci pracovního poměru od 27. 5. 1927 do 13. 9. 1934, který zakládal nemocenské pojištění, takže tato doba měla být podle § 6 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. hodnocena jako další doba navrhovatelova zaměstnání.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že tímto rozhodnutím krajského soudu v Praze byl porušen zákon a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Splnil-li pracovník před 1. 7. 1964 podmínky pro nárok na starobní důchod v poměrné výši podle § 9 odst. 2 zák. č. 55/1956 Sb. a byl-li k 1. 7. 1964 zaměstnán, je třeba jeho nárok posuzovat podle § 115

zák. č. 101/1964 Sb. Takovému pracovníku nepřísluší nárok na plný starobní důchod podle § 11 a 13 zák. č. 101/1964 Sb., i když by po 1. 1. 1965 v důsledku odlišného posuzování doby zaměstnání podle § 6 cit. zák. splnil podmínky nároku na plný starobní důchod, neboť ustanovení § 6 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. o době zaměstnání nabylo podle § 145 odst. 3 (bod 1) cit. zák. účinnosti teprve dnem 1. 1. 1965. Dopadá tedy jen na případy, kdy nárok na důchod vznikl nejdříve tímto dnem. Navrhovateli však vznikl nárok na poměrný starobní důchod dovršením 65. roku věku, tj. dnem 17. 1. 1961, takže krajský soud nemohl použít ustanovení § 6 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. pro zápočet doby zaměstnání v rozsahu, jehož se navrhovatel v odvolání domáhal a v řízení u soudu prokazoval.

Předpokladem započtení doby zaměstnání by bylo prokázání dalšího pojištění navrhovatele podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců v uvedeném mezidobí. To však krajský soud v důsledku svého vadného právního názoru nezjišťoval, přestože navrhovatel při svém výslechu dne 13. 10. 1966 jako účastník uváděl, že při zaměstnání u firmy V. byl střídavě pojištěn.

Z toho plyne, že krajský soud v Praze porušil svým rozhodnutím zákon v ustanoveních § 6 odst. 2, § 115 odst. 3 (bod 1) zák. č. 101/1964 Sb. a v ustanoveních § 6, 120 a 244 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanoveními § 6 odst. 1 (bod 2), § 9 odst. 2 zák. č. 55/1965 Sb.